

„Föld anyánk”, dr. irta Max Halbe. (Megjelent a „Budapesti Szemlé”-ben és az „Olcsó Könyvtár”-ban.)

Vojnich-díj-at 1904-ben szóbeli végrendeletében özv. Vojnich Tivadarné lelkes színházbarát alapította, aki akkor huszezer koronás alapítványt tett az Akadémiánál, hogy annak kamataiból évi nyolcszáz koronával jutalmazza meg minden esztendő legsikeresebb darabját. Az első ilyen díjat Lengyel Menyhértnek ítéltek oda „A hálás utókor” c. darabjáért. A következő esztendőben Móricz Zsigmondnak jutott a nyolcszáz korona „Sári bíró”-jáért. Azután Nagy Endrének ítéltek oda a díjat a „Zseni” c. vígjátékáért. A V. d.-t két ízben Molnár Ferenc, négyszer Herczegh Ferenc nyerte el, később Szomory Dezső (II. József császár), Voinovich Géza (Mohács), Drégely Gábor (A kisasszony férje), Hevesi Sándor (1914), Zilahy Lajos (Süt a nap) nyerte el.

Vonat-zakatolás. A vonat-zakatolás imitációjánál legegyszerűbb közönséges bádoglemezt ütni ritmikusan, faseprővel és gőzt engedni dupla sípon, ami egyenlő a mozdony dugattyujának hangjával, míg a faseprő a sisterségét utánozza. A kerekek zaját pedig egy kerekkel ellátott fakorong hajtásával utánozhatjuk.

Völcsy Rózsi, színésznő, sz. 1895 dec. 15-én, a biharmegyei Árpád községben. 1915-ben lépett a színpályára, Palágyi Lajosnál Miskolcon és mint drámai hősnő sikerrel működött mindenütt. Főbb szerepei: „Névtelen asszony”, „Timár Liza”, „Lyon Lea”, „Cárnő” stb. címszerepe.

Völgyi György, színigazgató, sz. 1828-ban, színpályára lépett 1848-ban. A szabadságharc alatt mint toborzóhuszár tüntette ki magát. 1851-ben ismét színész, majd 1864-ben igazgató lett. 1872-ben társult Novák Sándor színigazgatóval és Kecskemét volt első állomáshe-lyük.

Völgyi Nusi, énekesnő és füttyművésznő, sz. 1895-ben, Budapesten. Ope-

raénekesnőnek készült, de fiatal kora miatt az operaiskolába nem vették be; Rákosi Szidi iskolájába iratkozott, itt megtanult ügyesen mozogni a színpadon, a mellett zene-, illetőleg énektudását magánúton tökéletesítette; még mint növendék a Király Színházban a „Bájos ismeretlen”-ben Király Ernővel énekelt duettet. A „Stambul rózsája” Bül-Bül szerepében csillogó hangja Lehárnak is feltűnt; ez arra sarkalta ambícióját, hogy primadonna-szerepeket tanult be és inkább vidékre ment érvényesülni. Pécs, Sopron, Kassa, majd — Ujpest (Blaha Lujza Színház) voltak állomásai, ahol a Blaháné-jubileum alkalmával az ünnepelttel és Kürty Klárával, Pálmay Ilkával, Rákosi Szidivel osztozott az est tapsaiban. 150 (énekes és prózai) szerepe közül ezeket említjük: Kondja Gül „Stambul rózsája”, Stella „Legénybúcsú”, Miklós „Hoffmann meséi”, Lola „Parasztbecsület” Szibill, János vitéz, Gábor diák „Gül Baba”, „Pacsirta”, „Csárdáskirálynő”, „Vig özvegy”, „Elvált asszony”, „Pompadour”, „Hamburgi menyasszony”. Énekszámait, ha tehette, fütttybetétekkel fűszerezte: e téren nemcsak úttörő volt, hanem veleszületett fütttytehetségét a legkifinomultabb művészté tökéletesítette; a „Fütttyös pacsirtát” a közönség mindenütt szívébe zárta. A színpadról lelépett, hogy csáktornyai Kovács István rendőrtanácsos nejévé legyen.

Vörösmarty Mihály, a reformkorszak legnagyobb költője, sz. 1800 dec. 1-én, Pusztanyéken, megh. 1855 nov. 19-én, Pesten. Szülei szegény nemesek voltak, az akkori középosztály műveltségével. Iskoláit falun, majd Székesfehérváron és Budapesten végezte. Filozófiai és jogi tanulmányokat folytatott, ügyvéd lett, de gyakorlatot nem folytatott. Sokáig nevelősködött Perczel Sándor házában, ahol 3 pap barátja gyakorolt rá nagy irodalmi befolyást s Perczel Etelka iránti reménytelen szerelme volt hatással írói munkálkodására. Szűkös anyagi helyzetében még családját is támogatnia kellett anyagilag. Korának íróival baráti, irodalmi összeköttetést tartott fenn és utóbb szerkesztője lett a „Tudományos